

روی خط خبر

انتشار کتاب «حافظ ودانته»

۲ شاعر تکراناپذیر شرق و غرب

حافظ و دانته را هر چند مختصر نشان دهد و چنان‌که

خود در مقدمه اشاره می‌کند «مجبوریم جهت نشان‌دادن پیدایی آثارشان- آثار حافظ و دانته- به مفهومات فلسفی-کلامی، عرفانی، و در یک کلمه نمودهای فرهنگی، همچنین بروز دیگر وقایع و اتفاقات تاریخی در دو تمدن منشا این دو شاعر، نظری اجمالی بیفکنیم تا تأثیرات این نمودها و وقایع را بر آثار به‌جای‌مانده از حافظ و دانته‌که از گذر احساس فردی آنان در اثرشان منعکس شده است، بنماییم». بر همین اساس بخش نخست کتاب به بررسی فلسفه، کلام، عرفان اسلامی و مسیحی می‌پردازد و در این مسیر تشابهات و اختلافات دو تمدن مسیحی و اسلامی را نشان می‌دهد ضمن اینکه به تأثیر این معارف در شکل‌گیری اندیشه این دو شاعر کمک می‌کند اما در بخش دوم، کتاب با بررسی اوضاع اجتماعی ایران و شیراز در زمان حافظ و اوضاع اجتماعی ایتالیا و فلورانس در زمان دانته، به بررسی افکار و اندیشه‌های دو نابغه شرق و غرب در مباحثی مانند جامعه‌پذیری، هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی عشق، مشق و در نهایت به تأثیر این اندیشه‌ها بر رنسانس می‌پردازد و در مبحث نهایی و پایانی نویسنده با آوردن دلایلی از آثار دانته به‌ویژه کمدی الهی اعتقاد دارد دانته به هیچ‌وجه از عشق بناتریس رهایی نیافته است. نویسنده خود اذعان دارد که به دلیل عدم آشنایی با زبان ایتالیایی هرگز وارد وجه زیبایی‌شناسی اشعار حافظ و دانته نشده است تا بتواند با اخلاقی علمی وبدون هیچ‌گونه تعصب این دو شاعر تکران‌ناپذیر شرق و غرب را مقایسه کند. به هر صورت این اثر می‌تواند اساس و بنیادی باشد تا پژوهشگران بتوانند با استفاده از آن به‌طور دقیق‌تری به بررسی آرا و اندیشه‌های این دو شاعر بزرگ و قیاس آن ننشینند. این کتاب در قطع رقی و به شمارگان هزاروصد نسخه چاپ و عرضه شده است.

از پشت پلک‌های نیمه‌باز

● نمایش «از پشت پلک‌های نیمه‌باز» به کارگردانی سلیم باشکو‌ه تا ششم مرداد در تئاتر باران اجرا می‌شود.نمایش «از پشت پلک‌های نیمه‌باز» به نویسندگی و کارگردانی سلیم باشکو‌ه تا ششم مرداد در تئاتر باران به صحنه می‌رود. بازیگران «از پشت پلک‌های نیمه‌باز» کیانوش خان‌محمدی، سوده زقندی، ساناژ نام‌دوست، محمد طایفه، حامد نوبخت، رضا بزرزن، مانده قدیری و احسان امیری هستند.در خلاصه این نمایش آمده: از پشت پلک‌های نیمه‌باز، معمای خاموش انسان معاصر است که در تنهایی ناخوابسته خود غرق شده و این سرگشتگی، گزاره‌هایی را در ذهن او پدید آورده که سودمندی، حرکت و آرامش را از او گرفته است تا نتواند به سازوکاری درست برای حیات خود دست یابد.«از پشت پلک‌های نیمه‌باز» از یکشنبه، ۱۸ تیر تا جمعه، ششم مرداد، ساعت ۱۷ در تئاتر باران واقع در خیابان فلسطین، پایین‌تر از خیابان انقلاب، ۲۹۲ پلاک به صحنه می‌رود.

نمایش «آرسن» در سایه

● گروه هنر: نمایش «آرسن» به کارگردانی بهزاد صدیقی، مردادماه در سالن سایه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. نمایش‌نامه «آرسن» نوشته کارینه خویدکیان با ترجمه‌ای از آندرانیک خچومیان است که بازنویسی و کارگردانی بهزاد صدیقی مردادماه سال جاری اجرا می‌شود. نمایش‌نامه «آرسن»، برشی کوتاه از داستان زندگی زن میان‌سالی به نام اینسا (آنت) و دخترچیزه ۱۷ساله‌ای به نام آرسن (زارا) را در یک روز روایت می‌کند. این دو شخصیت از زندگی گذشته خود گفته و هر یک شخصیت واقعی خود را پنهان می‌کنند. آنها که پیش از این چندسال یکدیگر را ندیده بودند، گفت‌وگوی خود را با مشاجره آغاز می‌کنند، اما در ادامه، این مجادله تبدیل به دوستی می‌شود و سرانجام پرده از راز زندگی و شخصیت واقعی خود برمی‌دارند. در پایان، آرسن به دلیل گذشته تلخ خود و داشتن وضعیت روحی و روانی ناخوشش، دست به کار خودکشی‌باری می‌زند که مسیر زندگی هر دو نفر آنها را تغییر می‌دهد و… گفتنی است این نمایش کاری از گروه تئاتر سپینتا است و فهرست اسامی بازیگران و طراحان آن در اخبار بعدی اعلام خواهد شد. برخی از عوامل و دست‌اندرکاران این نمایش عبارت‌اند: از: بازنویس متن و کارگردان: بهزاد صدیقی، دراماتورژ: علی‌محمد رحیمی، طراح صحنه و مدیرتولید: مسعود توکلی (مؤسسه افرامانا)، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: مونا گلیپاگانی، مشاور رسانه‌ای و مدیر تبلیغات: منصوره بسمل

گفت‌وگوبا توحیدی، الوند، سهیلی و طالبی نژاد درباره ابتدال در سینما

بنویسید کمیک بخوانید تراژیک

بهناز شهربانی

جریان ساخت‌وساز فیلم در ایران، روال عجیب‌وغریبی دارد. از خیل عظیم فیلم‌های ساخته‌شده تنها تعداد معدودی به سلامت به اکران می‌رسند و بسیاری دیگر در گذرگاه پروانه ساخت و نمایش مسیری دشوار را طی می‌کنند و حتی گاهی مشخص نیست فیلم به سلامت تا پایان اکران دوام بیاورد! در چندروز گذشته حواشی دو فیلم «مادر قلب‌آتمی» و «اکسیدان» توجه بسیاری را به سمت این دو فیلم معطوف کرد. فیلم «اکسیدان» در این مدت با استقبال خوب مخاطبانش روبه‌رو شده است و از سوی دیگر جامعه ارمانه انتقادهایی را به فیلم وارد دانستند و برخی از نمایندگان مجلس نیز موافق یا مخالف، نظراتشان را درباره فیلم بیان کردند، اما جلسه اخیر منوچهر محمدی، تهیه‌کننده این فیلم سینمایی، با نمایندگان کمیسیون فرهنگی مجلس بسیاری از سوءتفاهمات را رفع کرد اما شاید نکته قابل‌توجه در میان نظرات متفاوتی که نسبت به این فیلم وجود دارد، یادداشت اینستاگرامی علی مطهری، نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی، درباره دو فیلم توجه بسیاری را به خود جلب کرد. مطهری فیلم سینمایی «ماجراجار نیمروز» را موجب آشنایی جوانان با حوادث سال‌های اول انقلاب دانست و درباره فیلم «اکسیدان» گفت: اگرچه این فیلم از نظر ایجاب نشأاط توفیق داشته‌ا، اما برخی گفت‌وگو و صحنه‌های آن در فرهنگ عمومی مردم تأثیر منفی دارد، اکسیدان گرچه سعی کرده مانند فیلم مارمولک جاذبه روحانیت را- که البته این‌بار شامل روایت مسیحیت نیز می‌شود- ترسیم کند اما برخی گفت‌وگوها و صحنه‌ها که خالی از سخافت نیست و می‌تواند در فرهنگ عمومی مردم تأثیر منفی داشته باشد از ارزش این فیلم کاسته است.اما سوال اینجاست که مرز بین سینمای مبتذل و سینمای کمدی که در تمام دنیا مشخصه‌های خاص خودش را دارد و در ایران به دلیلی نمی‌توان از تمام‌المان‌های سینمای کمدی استفاده کرد، چیست؟ آیا می‌توان تمامی فیلم‌های کمدی را در دسته‌بندی سینمای مستقیم یا غیرمستقیم قرار داد؟

فرهاد توحیدی، فیلم‌نامه‌نویس صاحب‌نام سینما، دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: «دوستانی که از برخی الفاظ برای تعریف سینمای کمدی استفاده می‌کنند، فارغ از اینکه درباره کدام فیلم صحبت می‌کنند، به نظرم قدر و قیمت کمدی را نمی‌شناسند. سخت‌بودن ساخت فیلم کمدی برای بسیاری مشخص نیست و معمولاً بسببی تمایل دارند از یک واژه فاخر برای تعریف از فیلم استفاده کنند و فکر می‌کنند اگر اکثر فیلم‌ها فاخر باشد، نه سخیف‌اند و نه پیش‌یافتاده!» او ادامه می‌دهد: «طبعاً فیلم‌های فاخر هم معنی مشخصی دارند و به

محتضای از «حاجر مژدین‌ها»

«فارغ از فیلم‌هایی که در ماه‌های گذشته اکران شده‌اند، خاصه در مورد فیلم اکسیدان-که این روزها روی پرده است تصور می‌کنم با فیلمی روبه‌رو هستیم که بازی بسیار خوبی را از بازی دو بازیگر اصلی‌اش به نمایش می‌گذارد و البته انتقاد کوچکی نسبت به فیلم‌نامه دارم، اما نمی‌توان آن را در دسته‌بندی فیلم‌های سخیف دانست؛ اتفاقاً به مسئله‌ای اشاره می‌کند که سال‌ها پیش آقای میرباقری در فیلم «ادم‌برفی» به آن پرداخت؛ آدم‌هایی که برای خروج از کشورشان به هر اتفاقی تن می‌دهند و اگر قرار بود من چنین فیلم‌نامه‌ای بنویسم شاید بخش دگربازی برابم پررنگ‌تر بود و شاید کمی به دوستان مسیحی حق می‌دهم که انتقادی هم داشته باشند، اما قطعاً ذهنیت و نیت سازندگان این فیلم توهین به مذهب خاصی نبوده است.» این نویسنده در پایان با اشاره به دشواری فیلم‌سازی در ایران ادامه می‌دهد: «به نظرم هرکس با پرسوه پروانه ساخت و نمایش و تأمین هزینه‌های ساخت فیلم آشنا باشد می‌داند که چقدر بازگشت سرمایه در سینمای ایران دشوار است و قطعاً سینمای کمدی با توجه به فضایی که در کشور ما وجود دارد بیشتر مورد اقبال تماشاگران قرار گرفته است و سازندگان این آثار هم می‌دانند که با ساخت چنین فیلم‌هایی می‌توانند گوشه‌چشمی به بازگشت سرمایه داشته باشند.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش می‌افزاید: «یک‌بار از اینشتین پرسیدند بالاتر از خودت چه کسی را می‌بینی و او پاسخ داد، «چاپلین». ما در سینمای ایران نمونه‌های درخشانی از آثار کمدی داریم؛ مثل دایی جان ناپلئون یا اجاره‌نشین‌ها و برخی کارهای ارزشمند دیگر و اگر درست به ژانر کمدی پرداخته شود، اتفاق خوبی در سینماست.»

این منتقد در ادامه می‌گوید: «در سال‌های اخیر بسیاری از فیلم‌ها به اسم کمدی ساخته شدند؛ مثل فیلم‌هایی از جنس اخراجی‌ها که می‌شود نام لودگی را برای آنها انتخاب کرد، همان‌طور که قیل از انقلاب هم از این دست کارها داشتیم، اما آنچه که آقای مطهری به‌عنوان سخیف در یادداشتشان به کار بردن شامل حال فیلم‌هایی مثل «اکسیدان» یا «نهنگ عنبر» نمی‌شود و به نظر من اکسیدان به اندازه کافی فیلم فرحی است که در اغراق در بیان واقعیت‌ها موفق بوده است.»

طالبی نژاد صحبت‌هایش را این‌طور تمام می‌کند: «البته معدود آدم‌هایی در سینمای ایران این اجازه را دارند که با تابوها شوخی کنند و این امتیاز دهمی‌ها وجود دارد، اما نکته‌ای که لازم است به آن اشاره کنم این است که پیش از انقلاب گروه‌های کمدی داشتیم، اما بعد از انقلاب ظاهراً خود کمدین‌ها هم می‌ترسند تیم تشکیل بدهند و این جدی‌نگرفتن باعث می‌شود که اساساً سینمای کمدی جدی گرفته نشود. بنابراین واژه سخیف را نمی‌توان به هر فیلمی اطلاق کرد.»

گفت‌وگوبا داریوش فردی‌پور به مناسبت نمایشگاهش در خانه هنرمندان

زندگی، تماماً کادر است

هنر و آداب معنوی برگرفته از مذهب است که نمی‌توان منکر آن شد. به عبارت دیگر، یکی از شاخصه‌های مهم هنر ایرانی، نگاه معنوی هنرمند در اثر هنری خویش است. این نگاه معنوی همواره در تاریخ هنر ایران با صورت‌های گوناگونی نمایان شده و جلوه‌هایی از آن را در آثار هنری خویش متجلی کرده‌اند. من هم سعی کرده‌ام این قالب معنوی و عاشقانه را از دریچه دوربینم به تصویر بکنم.

● **کسان می‌کنم نگاه غیرمعارف شما در عکاسی از بناهای تاریخی، خودش را با توجه به این مفهوم، بیشتر نشان می‌دهد...**

دقیقا. در بناهای تاریخی بیشتر خودش را نشان می‌دهد. من تجربه

عکاسی به این شکل را در طبیعت هم داشتیم؛ مثلاً در فصل پاییز یکی رسی شات پایین به بالا گرفتیم. نکته‌ای که لازم است به آن اشاره کنم، این است که گاهی پدایمان می‌رود زندگی تماماً کادر است و ما همیشه ناخوسته با چشم‌هایمان عکس می‌گیریم. گاهی چیزی نگاه ما را اذیت می‌کند، این نشان می‌دهد که ترکیب‌بندی با فریم اشتباه است.

● **دلیل انتخاب اصفهان به‌عنوان لوکیشن اصلی عکاسی از بناهای تاریخی چه بود؟**

در شهرهای مختلفی مانند اصفهان، یزد، شیراز، کرمان، تبریز و... عکاسی کردم و هیچ حساسیت خاصی روی شهری ندارم، اما باید پذیرفت اصفهان واقعا آثار تاریخی غنی‌ای دارد و به لحاظ بافت گلی و خشتی، سرآمد است؛ چراکه در دوره‌ای طولانی پایتخت بوده است و بسیاری از هنرمندان در آن شهر ساکن بودند. به لحاظ رنگ و ترموع، اصفهان اتفاق ویژه‌ای برای عکاسی است. مثال ساده آن، این است که تنها مسجدجامع اصفهان قابلیت این را دارد که کتاب عکسی از آن چاپ شود و این دلیلی است برای آنکه در نمایشگاه اخیرم، به بناهای تاریخی اصفهان پرداخته شده است.

● **پس به‌نوعی معماری برای شما در عکاسی اولویت دارد...**

اساساً درجاذبن در کار را دوست ندارم. با اینکه عکاسی از بناهای تاریخی همیشه برام جذاب است، اما سعی می‌کنم در یک زمان بندی مشخص، کاری را که مربوط به پروژه است، انجام بدهم و حرفی را که باید، منتقل کنم و سراغ سوزه بعدی بروم.

● **طرحی برای نمایشگاه بعدی دارید؟**

قطعاً. بعد از این نمایشگاه، داستان دیگری را آغاز خواهد کرد. ایده بعدی من، شغل‌هایی است که در جامعه به چشم نمی‌آید یا به فراموشی سپرده شده است.

● **برنامه‌ای برای برگزاری این نمایشگاه در خارج از کشور هم دارید؟**

بله. در حال تدارک برگزاری هرچه قوی‌تر این نمایشگاه در لندن، هستم.

● **استقبال از نمایشگاه چطور بود؟**

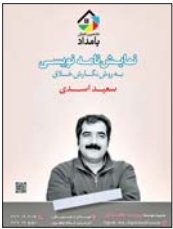
خدا را شکر مردم استقبال کردند و نظرات خوبی از مردم در ارتباط با نمایشگاه شنیدم و به گفته بسیاری از مراجعه‌کنندگان، این نمایشگاه را با حال خوب تر کردن و به‌نوعی انگار رنگ و بوی دیگری با یک سفر رایگان، بناهای تاریخی اصفهان را از زاویه دیگری دیدند. بهترین هدیه برای من همین جملات زیباست.

هنر

زیر آسمان فیروزهای

سعید اسدی، کارگاه

«نمایش‌نامه‌نویسی خلق» می‌گذارد

● گروه هنر: کارگاه

«نمایش‌نامه‌نویسی خلق» سعید اسدی در خانه بین‌الملل بامداد به مدیریت پریسا بخت‌آور برگزار می‌شود.سعید اسدی درباره این کارگاه نوشته است: «نمایش‌نامه شکلی هنری و پیشهادی بیچیده برای یک اجرای نمایشی است. خاستگاه یک متن نمایشی در تخیل، عواطف و تجارب زیسته نویسنده است که در نهایت به واسطه بهره‌مندی از فن نمایش‌نامه‌نویسی صورت غایی و زیباشناختی خود را می‌یابد. رویکرد نگارش خلاق در آموزش این هنر منشا خلاقیت را در منش و کنش جاری زندگی هنرجو می‌کاوَد و در فرآیندی کارگاهی آن را به سوی غایت شکلی و فریادشآشتی‌اش هدایت می‌کند. حرکت توأمان، موازی و تفکیک‌ناپذیر در دنیای تجربه عملی نگارش نمایش‌نامه و دانش نظری مرتبط با آن، فرصتی برای تبلور استعداد در مسیری دانش‌ورانه برای خلق اثری هنری خواهد بود».سعید اسدی نمایش‌نامه‌نویس و استاد دانشگاه است. خانه بین‌الملل بامداد در میدان تجریش، خیابان فناخسرو واقع شده است و علاقه‌مندان به شرکت در کارگاه نمایش‌نامه‌نویسی خلاق می‌توانند با تلفن‌های ۰۲۱۲۲۷۱۶۵۵۱ و ۰۲۱۲۲۷۰۳۹۶ تماس حاصل کنند.

زنان کارتن خواب بر صحنه

● گروه هنر: پیش‌فروش نمایش «یک دقیقه و سیزده ثانیه» با بازی پایتختی بهرام، سیما تیرانداز، مینا دریس و وادن مستوفی از ساعت ۱۴ روز پنجشنبه آغاز شده است.

به گزارش روابطعمومی گروه، نمایش «یک دقیقه و سیزده ثانیه» با نویسندگی مشترک محمد چرمشیر و بهمن عباسپور و کارگردانی شهرام گیل‌آبادی از اول مرداد در دو سانس ۱۹:۳۰ و ۲۱:۳۰ در سالن واقع در مسعودیان تماشاخانه ایرانشهر به روی صحنه می‌رود که با تحقیق میدانی و بررسی روی زندگی ۵۳ زن کارتن‌خواب، قصه زندگی پرتنش و جذاب چهار زن را به صحنه می‌آورد.

صبح یک روز لعنتی

نمایش «صبح یک روز لعنتی» به کارگردانی حسن باستانی و بازی رؤیا افشار، لیلا برخوردار، مارال فرجاد و... از سوم مرداد در تئاتر شهر روی صحنه می‌رود.به گزارش روابطعمومی گروه، نمایش «صبح یک روز لعنتی» با نویسندگی و کارگردانی حسن باستانی و بازی (به ترتیب ورود به صحنه): رؤیا افشار، لیلا برخوردار، مارال فرجاد، حمیدرضا فلاحی و پژمان عبدی از سوم مرداد در سالن سایه تئاتر شهر به روی صحنه می‌رود.«صبح یک روز لعنتی» یک طنز اجتماعی است که پنج پرسوناژ دارد و قصه بدون زمان و مکانی را روایت می‌کند.در این نمایش ۶۰دقیقه‌ای عواملی مانند «دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: سامان پورسلیمانی»، «دستیار دوم کارگردان: مژگان حسینی»، «طراح صحنه: میثم نویریان»، «طراح لباس: فرنوش فرجندی»، «دستیار طراح صحنه: نیلوفر فاطمی و محمد علیزاده»، «عکاس: ماندانا عضد‌آزاد»، «مدیر روابطعمومی: امیر پارسیان‌مهر» و «تبلیغات: گروه تئاتر مارکت» حضور دارند.شایان ذکر است پیش‌فروش این نمایش به‌زودی در سایت تیوال آغاز خواهد شد.

ماجراجای ساحل سنگی

«ماجراجی ساحل سنگی» به کارگردانی حسین فدایی‌حسین در تالار هنر تا ۲۷ تیر ساعت ۱۸ اجرا می‌شود.«ماجراجی ساحل سنگی» نوشته دیوید وود است که با ترجمه و کارگردانی حسین فدایی‌حسین به صحنه می‌رود. در خلاصه داستان «ماجراجی ساحل سنگی» آمده: توی ساحل سنگی چند تا موجود تمیز دریایی زندگی می‌کنند که موج دریا زوله‌های آدم‌ها رو سمت ساحل می‌آورد و غول زباله برای تصاحب ساحل به آتجا حمله می‌کنند.در این نمایش علی‌اصغر تقی‌پور، حسن نوری، علیرضا اسماعیلی، فاطمه زارعی، مریم‌هادی‌اطهر، علیرضا نامدار، محمد سمنانی و محمد یاری‌منش ایفای نقش می‌کنند.

● محل اجرای این نمایش تالار هنر میدان هفت‌تیر واقع در خیابان مفتوح جنوبی خیابان وزرند است. تلفن این تالار ۰۲۱۲۰۶۶۴۰ ۸۸۲

نارینا

نمایش «نارینا» به نویسندگی و کارگردانی غزال حسینی در تماشاخانه استاد مشایخی پردیس تئاتر تهران به روی صحنه می‌رود.این نمایش از تاریخ سه‌شنبه، ۲۷ تیر، در سالن استاد مشایخی پردیس تئاتر تهران و در ساعت ۲۰ به روی صحنه می‌رود.در این نمایش بازیگرانی مانند گیلا ابراهیمی، محمد بهتری، بهنام پورقوا، سیم‌قاسم فتاح، پوریا توکل‌خواه، ماکه ثابت‌قدم، غزال حسینی، هانیه ربیع، پریسا سلمانی، علیرضا غفاری، محمد قائم‌قوامی، سینا نوابی و محمدرضا یعقوب‌کامفی ایفای نقش می‌کنند.